

ELEGIA GRA-
TULATORIA DIONYSII
PVCLERI IGLA-
VIENSIS.

Ab eodem recitata,
CVM IN FREQVENTISSIMO,
MAGNIFICORVM ET DOCTORVM
VIRORVM CONSESSV. M. HEN-
ricus Ecardus Norimbergensis S.
Imperatoriae Mtis. nomine,
Poëtica Laurea co-
ronaretur.

DVm fauet iste tuo celebris confessus honori,
O bifidi summum montis Ecarde decus.
Quis tua non tantis coniungat vota patronis.
Præmia qui studijs, ampla dedere tuis.
Nam tua Phoebæa cinxerunt tempora lauro,
Debetur laurus vatibus illas Sacris.
Imaq; Thespiadum referarunt sacra Dearum,
Quæ tibi sunt pura deinde ferenda manu.

Gratulor

Gratulor ergo tuo, quis non gratetur? honori,
Quo magis hoc dudum nomine dignus eras.
Gratulor Austriacis quod docte Poëta sub oris,
Aöniij capias præmia iusta chori.
Gratulor & nostris, quæ laus est maxima, Musis,
Quæ ripas habitant Ister amoene tuas.
Quod sua Pannonias diuulgent sacra per oras,
Atq; datum nolint deseruisse locum.
Quis neget à Getico Musas fugisse Tyranno,
Et modo Germanas incoluisse domos?
Hic habitare Deas Parnassi sede relicta,
Phocidis huc illas sacra tulisse pater.
Nec modo iam Tyberis Rheni defluxit in vndas,
Græcia sed nostris associatur agris.
Hellas si Musis foecunda superbijt olim,
Ingenijs fuerit culta quod illa suis.
Ingenijs merito tellus Germana triumphet,
Et simul Ausonij gestiat ora soli.
Græcia crudeli miserè est oppressa Tyranno,
Et nihil antiquæ nobilitatis habet.
Iussit & eiectas aliò migrare Camoenas,
Ne Scythici subeant ora superba Ducis.
Ergo Getam fugerent cum numina sacra minacem,
Omnia qui sæuo diripit ense ferox.
Mænaliij propius subiere Lycaonis vrsam,
Hicq; sibi sedes constituere suas.

Rhoda-

Rhodanus & Tyberis, spumans iã Rhenus & Ister,
Hasq; suo gremio Sarmatis ora fouer,
Iamq; Pyreneo Parnasi culmina mutant,
Alpino gaudent proq; Helicone iugo.
Cœruleas Istri properé labentis & undas,
Castalij fontis præposuère sacris.
His dedit vmbroso certam sub regmine sedem,
Hic vbi cœruleis confluit Ister aquis.
Has domus Austriadum longo iam tempore fouit,
Magnorum bonitas ò memoranda Ducum.
Iamq; caput domito Cæsar Ferdnandus in orbe,
Musarum studijs præmia certa dabit.
Præmia proposuit cultoribus ampla Dearum,
Ornent quæ iuuenum laurea ferta comas.
Tempus erit dextrè currentibus ordine fati
Stent modo promissis fidera fausta suis.
Quo Danaas iterum Musas inducat in oras
Austriacæ magnus Duxq; paterq; domus.
Hisq; suos fontes, his Pindi culmina reddat.
Et sacra quæ quondam Phocidis ora dedit.
Germana rigido rursus virtute Tyranno,
Caucasei pulso montis ad usq; latus.
Incolat Hyrcani patrias ut littoris oras,
Extra nec Scythicas proruat inde casus.
Tempora tunc placidæ fœlicia pacis agemus,
Cum patria Musis deinde redibit honos.

G

Tunc

Tunc studijs iterum tellus florebit Achium,
Viderit Aönias cum rediisse Deas.
Nil adeò tantum, nostro nec Iuppiter orbi,
Aetherea maius munus ab arce dedit.
Dona nouenarum quam non peritura sororum,
Mnymosine genuit quas genitrice Deas.
Hinc fera Ripheæ mitescunt pectora gentis,
Atq; animi posita uis feritate colunt.
Hinc & terrestri uitiorum mole relicta,
Virtutis studio seq; suosq; dicant.
Altius inde pios tollunt ad sidera vultus,
Lumina per formas effigiata notant.
Quo sibi iungantur radiantia sidera motu,
Hæc spacio quanti disita sintq; loci.
Et reliquas discunt per quas mitescimus artes,
Ac colimus recta iusq; piumq; fide.
Barbara sic quondam tellus Germanica dicta,
Hæc modo deposito quanta rigore niter.
Dumq; colit Musas, a Musis culta uicissim,
Ingenijs vere fertilis esse potest.
Ergo quod Austriaca tibi laurea detur in urbe,
Gratulor à docta vir memorande cheli.
Has tua promeruit dudum solertia laudes,
Maxima namq; tibi cura Poësis erat.
Quæ reliquas quanto superat præstantior artes,
Hoc est maiori munere digna coli.

Nam

Nam sedet hæc medias inter regina Camœnas,
Artibus a reliquis undiq; cincta sedet.
Atq; ministrorum magna stipante caterua,
Pectora iucundis mulcet amica sonis.
Hæc docet & adytis rerum desumpta parentis,
Narrat & historica gesta stupenda fide.
Et varia dulces occultat imagine sensus,
Doctis inuoluens seria scripta iocis.
Attrahit illa sui mentes dulcedine cantus,
Nobile dum docto carmine condit opus.
Ac velut ingratham si quis fastidiat escam.
Cum bene conditur gratior esse solet.
Sic variè sua scripta solet condire Poësis,
Ut capiat quosuis semper amore sui.
Ornatu superat facundum Rhetora docto,
Nam sibi quæ liceant plura Poësis habet.
Seria fabellis miscet præcepta iocosis
Dulcibus ut moueat quoslibet illa sonis.
Nonne feras Orpheus fertur traxisse canendo,
Atq; sua montes sollicitasse lyra?
Nonne Linus mentes dum carmine flectit agrestes,
Progenitus magno dicitur esse Deo?
Ergo sui celebres cantus dulcedine vates,
Iure quidem niuei nomen oloris habent.
Candidus hic pennis, sed pectore candidus ille,
Musis & Phoëbo dictus vterq; sacer.

Gaudet aquis Cygnus, florenti gramine gaudet,
Sic vates syluis docta Thalia dicat.
Temperat & placido iucundas gutture voces
Tempus olor fati cum scit adesse sui.
Sidera cantantes feriunt sic celsa Poëtae
Extremi rigidum temporis ante diem.
Voce sua resonant per vastæ clymata terræ,
Famaq; post cineres non peritura manet.
Et nisi stridentes spirando Fauonius auras,
Mulceat, elinguis conticet albus olor.
Sic nisi clementis spirauerit aura fauoris,
Continuo vatum turba canora silet.
Nam rigidus Boreas liquidas distemperat auras,
Iucundum cygni rumpit & ille melos.
Sepe tacet cygnus dum garrulus obstrepit anser,
Turpia dumq; loquax graculus ora quatit.
Dissidet ipse color, vox dissidet ipsa, canorus
Candida Cygnus auis, graculus atra, loquax.
At tibi dum clemens Henrice Fauonius adflat,
Iam tua doctiloquis guttura pande sonis.
Cæsaris hosce fauor tibi dum decernit honores,
Cæfarei prece nominis esse stude.
Iste tuam celebrat laurum clarissimus ordo,
Hunc quoq; carminibus fac celebrato tuis.
Indicat hoc dignum te Rector EDERVS honore,
Pieridum præsto natus adesse choro.

Ille

Ille sacras quanto defendit pectore Musas,
Rursus ab his tanto munere dignus erit.
Solutus is Aōnij nunc est reparator honoris,
Dignus ut antiquos clareat inter auos.
Quam multa virides ornantur arundine fossæ,
Florida quam multo germinat Hybla thymo.
Rorida quam multas uox stillat ab æthere guttas,
Dum regit opposito cardine Phoebus equos.
Ille tot Aonia pro libertate labores,
Sustinet ò animi magna gerentis opus.
Hic tibi iam magnus præfens applaudit EDERVS
Maxima Iuridicæ lausq; decusq; scholæ.
Teq; nouo gaudet studiosa corona Poëta,
Et cupido laurum prædicat ore tuam.
Gratulor ergo tibi merito doctissime vates,
Gratatur nitido Phoebus in orbe tibi.
Istri colæ alterno gratantur carmine Musæ,
Cumq; neget tempus dicere plura vetant.

CARMEN SCRIP- TVM ET RECITATVM

à Vito Iacobæo No-
ribergensi.

CVM sit Apollineis laurus sacra Poëtis,
Heroum qui facta canant, victuraq; pangant